

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Carrers

Una de les maneres que les ciutats tenen per reconèixer la rellevància cívica d'un veí o d'una veïna que ha passat a l'altre barri, és posar-li un carrer. A Lleida ciutat, l'índex onomàstic dels carrers està copat al cent per cent pels polítics, bisbes, màrtirs, sants, científics, regions de l'estat i confraries d'oficis medievals. Per aquest jeràrquic ordre. Te'ls trobes al centre, intra-muralles que dirien els vilatans de la Lleyda feudal. Així, les avingudes, places, rambles i *streets* cosmopolites, els acullen segons la vènia del senyor alcalde. La resta, aquells que no pertanyen al selecte grup d'il·lustres, s'ha d'acontentar amb carrers i carrerons en la perifèria de la metròpoli. Dignes com poses carrers als artistes, a la gent del teatre i fins i tot als lletraferits, i et diré quin tipus de ciutat ets. Conciutadans i conciutadanes que, com que eren excèntrics, convé eradicar-los a l'extraradi. El darrer, per ara, ha estat en Jordi Plens, carnavalesc Pau Pi, elegant carrincló, *teatrero* a la fi, que va fer el seu darrer mutis pel foro en 2010. Dijous passat, el van fer carrer a tocar de la via de l'AVE i del Camp d'Esports. Afedelisto. Tu, que vivies al carrer *Condes de Urgel*, i veies el pati dels maristes de casa estant. Per cert, Jordi, també t'han convertit en 'dinamitzador social i cultural'. T'hauràs pixat de riure. ¡Ave, Plens!